

2. Andra grunden: Åsidosättande av den grundläggande rätten till likabehandling

Sökanden gör gällande att dennes rätt till likabehandling, i den meningen att godtycke är förbjudet, har åsidosatts genom att sökanden i egenskap av ekomejeri hindras att producera och sälja ekoyoghurt med eko-steviolglykosider medan sökandens konkurrenter, som saluför yoghurt från konventionellt jordbruk, får använda sig av steviolglykosider. Att använda eko-steviolglykosider som livsmedelstillsats är förbjudet enligt artikel 19.2 b i förordning (EG) nr 834/2007 ⁽³⁾, enligt vilken endast får användas tillsatser som har godkänts för användning i ekologisk produktion. Något sådant godkännande har varken skett i artikel 27.1 a i förordning (EG) nr 889/2008 ⁽⁴⁾ eller genom upptagande i positivlistan i bilaga VIII, avsnitt A, till denna förordning. Genom att endast tillåta steviolglykosider som livsmedelstillsats har kommissionen till förmån för dem som saluför konventionella produkter rättsstridigt begränsat konkurrensen på marknaden.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av den grundläggande rätten till skydd för äganderätten och åsidosättande av näringsfriheten

Sökanden gör gällande att dennes grundläggande rätt till skydd för äganderätten och dennes näringsfrihet har åsidosatts.

4. Fjärde grunden: Bristande motivering

Enligt sökanden är dessutom förordning nr 1131/2011 inte tillräckligt motiverad, eftersom det i skälen inte anges varför steviolglykosider, som endast används för att ge smak, sötma och en aningen bitter ton, klassas som livsmedelstillsatser.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1131/2011 av den 11 november 2011 om ändring av bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 vad gäller steviolglykosider (EUT L 295, s. 205).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 av den 16 december 2008 om livsmedelstillsatser (EUT L 354, s. 16).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91 (EUT L 189, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 889/2008 av den 5 september 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 834/2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter med avseende på ekologisk produktion, märkning och kontroll (EUT L 250, s. 1).

Talan väckt den 16 januari 2012 — Hagenmayer och Hahn mot kommissionen

(Mål T-17/12)

(2012/C 89/44)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Moritz Hagenmayer (Hamburg, Tyskland) och Andreas Hahn (Hannover, Tyskland) (ombud: advokaten T. Teufer)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens förordning (EU) nr 1170/2011 av den 16 november 2011 om icke-godkännande av vissa hälsopåståenden om livsmedel som avser minskad sjukdomsrisk (EUT L 299, s. 1), i den del som rör sökandenas hälsopåstående att "[e]tt regelbundet intag av betydande mängder vatten kan minska risken för utveckling av dehydrering och därmed åtföljande minskning av prestationsförmågan", och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1924/2006 av den 20 december 2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel ⁽¹⁾ är hälsopåståenden om livsmedel förbjudna om inte kommissionen har godkänt dem i enlighet med denna förordning och upptagit dem i en förteckning över godkända påståenden.

Förevarande talan rör kommissionens förordning (EU) nr 1170/2011 av den 16 november 2011 om icke-godkännande av vissa hälsopåståenden om livsmedel som avser minskad sjukdomsrisk ⁽²⁾, i den del som rör avslaget på ansökan om godkännande av följande påstående om minskad sjukdomsrisk: "Ett regelbundet intag av betydande mängder vatten kan minska risken för utveckling av dehydrering och därmed åtföljande minskning av prestationsförmågan".

Sökandena har anfört följande nio grunder till stöd för sin talan.

1. Första grunden: Kravet att ange en "riskfaktor".

— Svaranden har uppställt ett krav att det ska anges en "riskfaktor" för att ett påstående ska kunna godkännas, trots att något sådant krav inte förekommer i förordning nr 1924/2006.

2. Andra grunden: Ingen hänsyn har tagits till att en "riskfaktor" faktiskt anges i ansökan om godkännande.

— Svaranden har inte beaktat att sökandena faktiskt har angett en "riskfaktor" i sitt förslag till formulering av det hälso-påstående som ansökan om godkännande rör.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

— Förordning nr 1170/2011 är i sin helhet oproportionerlig.

4. Fjärde grunden: Tillräcklig rättslig grund föreligger inte.

— Den angripna förordningen saknar tillräcklig rättslig grund, eftersom den stöder sig på artikel 17, jämförd med artikel 14.1 a och artikel 10.1 i förordning nr 1924/2006, vilka sin tur strider mot unionsrätten och särskilt mot proportionalitetsprincipen.

5. Femte grunden: Otillåten rättskälla.

— Svaranden har åsidosatt väsentliga formföreskrifter genom att inte anta ett beslut, såsom föreskrivs i förordning nr 1924/2006, utan istället anta en förordning.

6. Sjätte grunden: Åsidosättande av behörighetsfördelningen.

— Den i förordning nr 1924/2006 föreskrivna behörighetsfördelningen mellan svaranden, Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit har åsidosatts av svaranden.

7. Sjunde grunden: Beslut har inte fattats inom föreskriven frist.

— De tvingande tidsfristerna för att vidareförmöda ansökan om godkännande, att utarbeta det vetenskapliga ställningstagandet och att meddela beslutet om godkännande enligt förordning nr 1924/2006 har åsidosatts.

8. Åttonde grunden: Tillräcklig hänsyn har inte tagits till vad som har anförts.

— Svaranden har åsidosatt väsentliga formföreskrifter genom att i sitt beslut om godkännande lämnat en stor del av vad sökandena och berörda tredje män har anfört utan beaktande.

9. Nionde grunden: Otillräcklig motivering.

— Svaranden har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296.2 FEUF.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1924/2006 av den 20 december 2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel (EUT L 404, s. 9).

(²) Kommissionens förordning (EU) nr 1170/2011 av den 16 november 2011 om icke-godkännande av vissa hälsopåståenden om livsmedel som avser minskad sjukdomsrisik (EUT L 299, s. 1).

Talan väckt den 17 januari 2012 — Alfacam m.fl. mot Europaparlamentet

(Mål T-21/12)

(2012/C 89/45)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Alfacam (Lint, Belgien), Via Storia (Schiltigheim, Frankrike), DB Video Productions (Aartselaar, Belgien), IEC (Rennes, Frankrike) och European Broadcast Partners (EUBROPA) (Aartselaar) (ombud: advokaten B. Pierart)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara Europaparlamentets beslut av den 18 november 2011 att tilldela WATCH TV S.A., aktiebolag bildat enligt belgisk rätt, kontraktet i upphandlingsförfarandet EP/DGCOMM/AV/11/11 del 1 Tillhandahållande av tjänster avseende video, radio och multimedia — tjänster som ska tillhandahållas Europaparlamentet i Bryssel,

— i enlighet med detta ogiltigförklara Europaparlamentets beslut att inte välja de första fyra sökandenas anbud, vilka agerade genom samriskföretaget EUROPEAN BROADCAST PARTNERS, utan placera detta anbud, avseende kontraktet i upphandlingsförfarandet EP/DGCOMM/AV/11/11 del 1 Tillhandahållande av tjänster avseende video, radio och multimedia — tjänster som ska tillhandahållas Europaparlamentet i Bryssel, näst först

— förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.